

29 Μαΐου 2017

Τρυφωνού: μια αθόρυβη ζωογονούσα παρουσία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)





π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Ευρισκόμενοι στον κόσμο της επίδειξης, της προβολής με τα συνεχή «τα εν οίκω εν δήμω», όπου κάθε κίνηση προσωπική ή οικογενειακή προβάλλεται στο διαδίκτυο, θα' θελα να παρουσιάσω τη μορφή μιας γυναίκας που έλαμψε στην αφάνειά της. Πρόκειται, για όσους τη γνώρισαν, για τη γιαγιά Τρυφωνού, την κατά σάρκα μικρότερη αδελφή του οσίου Γέροντα της Λύσης, Παναή του Ιλαμιού.

Από μικρή, μεγαλώνοντας στην παραδοσιακή κοινωνία της Λύσης, κάτω από την προστασία των γονιών και συγγενών της, γνώρισε την Εκκλησιαστική ζωή με τις ακολουθίες, τις νηστείες και προσευχές, μα και με τη διακονία που ζητά να προσφέρεις αντί να παίρνεις.

Φτάνοντας στην ηλικία που θα πρέπει να προχωρήσει «εις γάμου κοινωνίαν», παίρνει τη μεγάλη απόφαση να μείνει με τους άγαμους αδελφούς της Παναή και Βασίλη, για να τους φροντίζει, μια και είναι η πιο μικρή στην οικογένεια. Μια

απόφαση που απαιτεί αυταπάρνηση, αλλά και τη Χάρη του Θεού που βοηθά στην πορεία ώστε «να μην γυρίσει πίσω».

- Τρυφωνού, αφιερώθηκες στον Παναή και στο Βασίλη και δεν παντρεύτηκες. Μετάνιωσες;

- Δεν μετάνιωσα, αλλά ξέρω απ' εδώ και μπρος;

Κι ήταν γύρω στα 70 όταν της έκανα την ερώτηση, ευρισκόμενος κοντά στο κρεβάτι του Παναή που προχωρούσε στη χώρα των ζώντων. Η απάντησή της φανέρωνε την ταπείνωσή της, τη σύνεση και τη σοφία της, που ξέρει να εμπιστεύεται την Πρόνοια του Θεού κι όχι τις ανθρώπινες δυνάμεις.

Η παρουσία του παππού Παναή στη Λάρνακα μετά την προσφυγιά, θεωρήθηκε ιδιαίτερη ευλογία για όσους ποθούσαν «ακούσαι λόγον Κυρίου». Γι' αυτό κόσμος πολύς μπαινόβγαινε στο τουρκοκυπριακό σπίτι κοντά στον άγιο Ιωάννη το Θεολόγο κατ' αρχήν, καθώς και στο σπίτι του συνοικισμού αγίων Αναργύρων αργότερα. Τότε η Τρυφωνού όχι μόνο δεν μεμψιμοιρούσε, αλλά το θεωρούσε πηγή χαράς να υποδεχτεί με ευγένεια και να κεράσει ό,τι είχε τους φιλοξενούμενους, όχι ως καθήκον αλλά ως αγάπη. Σιωπηλά, αθόρυβα, να φέρει τον καφέ, το χαλούμι με το κουλλούρι ή ελιές οφτές, αν ήταν νηστεία, όπως και τα φρούτα της εποχής. Και μέσα στη φασαρία του διακονήματός της, τον κόπο του μαγειρέματος, πλυσίματος, καθαρίσματος, να έχει την επιθυμία, να θέλει κι αυτή ν' ακούσει για να ωφεληθεί από τα λόγια που έβγαιναν από το στόμα του Παναή ή του Βασίλη. Κοντόστεκε στην πόρτα της κουζίνας για να ακούσει λόγον Θεού από τα αδέλφια της.

Μεταξύ των πολλών κληρικών και λαϊκών, επώνυμων και απλών ανθρώπων που επισκέπτονταν τους παππούδες, βρέθηκε κι ο Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών Δρ. Γεώργιος Πατρώνος με τον Ηγούμενο της Ι. Μονής Αγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου Αρχιμ. Συμεών. Μιλούσε με τον παππού Παναή κι εμείς ακούγαμε σιωπηλοί. Φεύγοντας ρωτήσαμε τη γνώμη του. Μας είπε:

- Είναι ξεκάθαρο πως ο Παναής έχει φώτιση Θεού, πνευματικές εμπειρίες δυνατές. Εμένα όμως μου έκαμε εντύπωση πιο πολύ η Τρυφωνού που δεν παντρεύτηκε κι αφιέρωσε τη ζωή της για να διακονεί τα δύο αδέλφια της.

Μετά την κοίμηση του Παναή το 1989 και του Βασίλη το 2003, η Τρυφωνού έμεινε μόνη, με τα προβλήματα και τις δυσκολίες των γερατειών. Ποιος θα μπορούσε να την περιποιηθεί και να τη φροντίσει καθώς αυτή περιποιήθηκε και φρόντισε έως τέλους τα δύο της αδέρφια; Ο Κύριος που αγαπά τους αγαπώντας Αυτόν δεν εγκατέλειψε τη δούλη Του Τρυφωνού.

Η κυρία που ήλθε με τη μέριμνα του αδελφότεχνού της κ. Φίλιππου Φωκαΐδη (πατέρα του Υπουργού Άμυνας) για να τη φροντίζει, δεν εκπλήρωνε απλά ένα καθήκον για να πληρωθεί αλλά την περιποιείτο και την φρόντιζε ως να ήταν μάνα της. Όσοι την επισκεπτόμασταν βεβαιώναμε το ίδιο.

Η Τρυφωνού άφησε τον κόσμο αυτό το Σάββατο των κεκοιμημένων στις 29 Μαΐου 2004, κατά τη διάρκεια του Εσπερινού της Πεντηκοστής. Όπως απλά, αθόρυβα, ταπεινά έζησε, έτσι κι έφυγε για την άλλη ζωή. Την Κυριακή της Πεντηκοστής, την «τελευταία και μεγάλη εορτή» την οποία πάντα γιόρταζε με πεντάρτι στην Εκκλησία, έγινε η κηδεία της από τον ιερό ναό της Αγίας Θέκλας, στο συνοικισμό των αγίων Αναργύρων. Τάφηκε στο κοιμητήριο του αγίου Γεωργίου Κοντού στη Λάρνακα.

Ο Γέροντας Βασίλειος Γοντικάκης θα πει: Την «κοινωνία του Αγίου Πνεύματος» την δέχονται «τα μη όντα», οι «ανύπαρκτοι», οι ταπεινοί• και υπάρχουν κάποιοι «ανύπαρκτοι» που βγάζουν μία ευωδία που ανασταίνει νεκρούς. Γι' αυτό είναι δράμα να είσαι «επιτυχημένος». Αυτό ακριβώς ταιριάζει και στη γιαγιά Τρυφωνού, την οσία μητέρα, που μας δίδαξε με τη σιωπηλή παρουσία της τι σημαίνει να θυσιάζεσαι μια ζωή, να διακονείς αθόρυβα, να ζεις ως ανύπαρκτος και να υπάρχουν για να ζουν οι άλλοι. Μας δίδαξε δηλαδή το νόημα της όντως Ζωής που φέρνει στην καρδιά ειρήνη, στο πρόσωπο φως, στην ύπαρξη τη χαρά του Παραδείσου.

Πηγή: isagiastriados.com